

ЕКОНОМІСТ

Газета Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана
№ 12-14 (1282–1284) e-mail:kneu_press@ukr.net Квітень 2009 р.

Свято

СВЯТО!

Виставка

Цікаві зустрічі

Актуально

Офіціоз

Консультує

психолог

Твоя кар'єра

Свідчення

очевидця

Туга

Великодні дзвони. Христос воскрес!

19 квітня весь православний люд святкуватиме Великдень – Воскресіння Господнє. За легендою того дня, як Христос воскрес, сонце з радості не заходило, і день той був великий. З того часу і називають його Великим, Великоднім.

За традицією до цього святкового дня готувалися цілий тиждень Страсний, або Білий, а наступні сім днів були святковими. Дуже чудова і мудра традиція – декілька святкових днів, саме навесні – чи не для того, щоб дати людям можливість відволіктися від буденності і звернути свої погляди на красу навколишнього світу, на квітіння природи. Таке споглядання, та ще й у добром, мирному, сімейному колі, має народжувати у душі гармонію.

Позаду Великий піст. Усі справи завершені, усе доведено до ладу. Завтра – особливий день. Великодньої ночі, напередодні свята, парубки та чоловіки розкладають біля церкви велике вогнище. Цієї ночі воскрес Ісус Христос. Вогонь освілюватиме йому шлях.

Вставайте, хто спав! Христос воскрес! – заклично гудуть дзвони. Сьогодні у дзвони можуть дзвонити усі бажаючі – і діти, і дорослі. Люди готують кошики з їжею і йдуть до церкви освятити дари Божі.

Цього дня усі члени сім'ї вмиваються з миски, в яку кладуть крашанки: на здоров'я, на красу. Крашанки

і писанки готували у Великодню суботу. Розводили у череп'яних мисочках фарби, розігрівали ріжки і бралися до таємничого дійства. “Баранячі ріжки”, “павучки”, “сорокаклинці”, “кучері”, – у кожному знаку-символі побажання добра для себе і для людей. Тому на Великдень, христосуючись, люди дарують одне одному писанки та крашанки – свої добрі побажання, гарні думки, красиві мрії, світлу і чисту енергію.

У селах, ще й досі, коли родина повертається з церкви, то перш ніж сідати до столу, господар обов'язково пригощає свяченою пасочкою домашню худобу, дякує їй за те що вона годує людей. А потім, помолившись, родина коштує свячене. Починають із писанок – христосуючись і промовляють одне до одного:

“Христос воскрес!
Воистину воскрес!”

ВИСТАВКА

Науково – інноваційні та технічні здобутки в освіті

Сьогодні, напевно, не має жодної людини, яку б не хвилювало питання власної долі. Це нерозривно пов'язано з місцем у суспільстві, що в свою чергу залежить від набутих у свій час знань. Допомагають зорієнтуватись пересічному громадянину на сучасному ринку вітчизняних навчальних закладів різноманітні освітянські виставки. Такі заходи збирають під своїм дахом – потенційних споживачів, міністерських чиновників, фірми, що забезпечують освітянську інфраструктуру. Проте основними на таких заходах завжди будуть навчальні заклади, які демонструють всі свої інноваційні здобутки в освіті.

Дванадцята міжнародна виставка “Сучасна освіта в Україні 2009” проходила з 25 по 27 лютого у Палаці дітей та юнацтва на Печерську. Під егідою Міністерства освіти і науки України та Академії педагогічних наук України, зібралось чимало вищих та середніх навчаль-

них закладів з усієї України та з-за кордону. Наш університет, як один із провідних вітчизняних ВНЗ, презентував свої наукові та інноваційні здобутки: були представлені новітні технології в освіті, навчальна література, обладнання для навчального процесу.

Неабияку зацікавленість викликала продукція видавництва нашого університету.

За багаторічну інноваційну діяльність по створенню інформаційних технологій та засобів для навчання наш університет отримав почесне звання “Лідер у створенні сучасних засобів навчання”.

Протягом роботи виставки традиційно проходили тематичні семінари та круглі столи.

ЦІКАВІ ЗУСТРІЧІ

День юридичної практики на ЮФ

На початку березня у рамках Клубу цікавих зустрічей на юридичному факультеті до Дня юридичної практики відбулася зустріч редакції газети "Юридична практика" в особі головного редактора видання Юрія Забара, п'яти відомих українських юристів зі студентами юридичного факультету під назвою "Alma mater — на п'ять". Президент Асоціації юристів України Сергій Коннов, заступник міністра юстиції України Володимир Богатир, народний депутат України Сергій Власенко, партнер ЮФ "Саєнко Харенко" Володимир Саєнко та президент АО "Українська юридична колегія" Данило Курдельчук поділилися зі своїми майбутніми колегами секретами успішної професійної кар'єри. Відкрив зустріч декан факультету Віталій Опришко.

Під час зустрічі.

У своєму зверненні Володимир Богатир наголосив на необхідність функціонування бізнес-інкубаторів у вищих навчальних закладах та підтримав думку про те, що студент повинен

починати юридичну кар'єру ще під час навчання, а також повинен володіти іноземними мовами.

Володимир Саєнко у своїй доповіді звернув увагу присутніх

на те, що в умовах кризи, коли виникла проблема з працевлаштуванням, студенти мають гарну можливість для навчання, зокрема, у західних вищих навчальних закладах.

З цим тезисом не зовсім погодився Сергій Коннов, зазначивши у своїй доповіді, що студенти, які бажать чогось досягти у житті, можуть чудово реалізувати себе на батьківщині, закінчивши вітчизняний ВНЗ. Окрім цього, за словами С.Коннова, для студента важливіше за все навчатися, однак, під час свого навчання він може займатися суспільною діяльністю. Зокрема, це може бути діяльність у Лізі студентів Асоціації юристів України, до якої доповідач запросив студентів-юристів КНЕУ ім. Вадим Гетьмана.

Данило Курдельчук порадив студентам реалізовувати себе як

Нагородження кращих.

правозахисниками та борцями за справедливість, що краще вдається втілити в житті, якщо бути адвокатом, а не державним службовцем. Також звернув увагу на беззаперечну роль держави в забезпеченні та з а о х о ч е н н і професіоналів до роботи, та надання їм можливостей для праці.

Сергій Власенко — на-

родний депутат України, входить до числа найбільш відомих адвокатів України. За час адвокатської діяльності брав участь в ряді резонансних судових справ. У своїй доповіді вів мову про міжнародне співробітництво, а також про роботу адвоката та усю складність і вимогливість до цієї професії.

По завершенню заходу головної редакції газети "Юридична практика" Юрій Забара вручив десяти кращим студентам юридичного факультету сертифікати на підписку газети "Юридична практика".

Підготувала Ю.М. РИЖУК, заступник декана ЮФ.

Fin'co 2009: "На шляху до першого мільйона або енциклопедія юного капіталіста"

Ну, нарешті відбулося те, на що з таким нетерпінням чекали молоді бізнес-таланти України. Міжнародна молодіжна організація AIESIC за сприяння 200 партнерів, одним з яких є наш улюблений університет, ініціювала проведення конференції з управління особистими фінансами Financial' Conferens 2009.

В рамках проекту 200 молодим людям із всіх кутків нашої безкрайньої Батьківщини була надана приголомшлива можливість поспілкуватися з провідними бізнесменами, підприємцями та фінансовими консультантами. Своїми знаннями, навичками, досвідом з молоддю ділилися такі легенди української економіки як Ерік Найман, Олександр Крамаренко, Ваче Давтян та 12 унікальних доповідачів, які досягли значних успіхів у своїй профе-

сійній діяльності. Впродовж 3 днів (з 20 по 22 лютого) хлопці та дівчата знайомилися з управлінням особистими фінансами, навичками планування власного бюджету, активним використанням інструментів фінансового ринку та

стратегіями поведінки під час світової фінансової кризи.

А хто вмів добре працювати, той вмів і добре відпочивати, що і довели майбутні фінансисти, відправившись після настільки напруженої роботи на вечірку до нічного клубу Forsage, де насолоджувалися вже неформальним спілкуванням.

Хочеться висловити величезну подяку AIESIC за те, що за допомогою таких проектів, вони роблять життя нашої молоді більш яскравим, виховують в українському сус-

пільстві нову генерацію духовних лідерів, які знають свою мету і здатні повести за собою інших. А також хочеться дати пораду всім тим, хто раніше не цікавився нічим подібним: "Народе, конференція — це зовсім не нудне монотонне бормотання дідуса-професора на тему дедушки, а живе спілкування з унікальними людьми, яким є чим з вами поділитися. Не вірите, тоді швидше шукайте проект, який би вам відходив, і бе-

реть у ньому участь, тільки не забудьте поділитися враженнями".

Світлана РОГАНОВА, МЕІМ, 2 курс.

АКТУАЛЬНО

Перший тренінг

Наприкінці лютого – Центр Розвиток КСВ провів перший тренінг для викладачів соціальної роботи та економічних факультетів із 22 ВНЗів України (серед яких і ДВНЗ “Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана”) “Викладання корпоративної соціальної відповідальності (КСВ) в університетах: із чого розпочати?”. Партнерами тренінгу виступили компанії: Київстар, Philips-Україна, ГК “Воля”. Інформаційним партнером тренінгу став Освітній портал www.osvita.org.ua, аналітичний – радник Асоціації з питань розвитку КСВ (Туреччина) Брайян Майкл.

В рамках тренінгу був проведений круглий стіл “Викладання КСВ в університетах: крок до системності” за участі радника Міністра освіти і науки України Кульбаби Д.В. Під час заходу викладачі п’яти ВНЗів України розповіли про свої ініціативи з викладання дисципліни “корпоративна соціальна відповідальність”. За результатами круглого столу було прийнято рішення щодо звернення до МОН з пропозицією партнерства у проведенні Міжна-

родної літньої школи для викладачів у травні 2009 р. в м. Одеса, залучення державних ВНЗів до мережі викладачів з викладання КСВ, створення тимчасового творчого колективу з розробки навчального курсу і посібника з соціальної відповідальності, створення Фонду досліджень з КСВ.

“Донедавна вищі навчальні заклади України не були активними учасниками процесу побудови і розвитку соціальної відповідаль-

ності в Україні, що звучувало масштаби і обмежувало аудиторію охоплення цією концепцією, а також унеможливило створення наукового підґрунтя і засад для більш активного розповсюдження ідей соціальної відповідальності”, – зазначає Марина Саприкіна, ініціатор Проекту, Центр Розвитку КСВ.

В рамках тренінгу, протягом трьох днів, викладачі прослухали лекції з питань історії виникнення і

розвитку КСВ, міжнародних і національних ініціатив з КСВ, пом’якшення змін клімату і роль ВНЗів в процесі енергозбереження, були ознайомлені із акцією WWF “Година Землі” і практиками КСВ відомих компаній: Київстар, Philips-Україна, ГК “Воля”, СКМ, Теленор-Україна, що справило велике враження на всіх учасників.

Під час практичних занять учасники розробили навчальні програми з питань викладання КСВ, струк-

туру посібника, і майбутні дії ВНЗ задля пом’якшення змін клімату.

Тренінг “Викладання корпоративної соціальної відповідальності в університетах: із чого розпочати?” став першим кроком проекту “КСВ в освіті”.

3 додаткових питань –
М.А. Саприкіна,
Центр Розвитку КСВ,
+38 050 685 04 31,
ms@csr-ukraine.org.

**КОРПОРАТИВНА
СОЦІАЛЬНА
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ
В ОСВІТІ**

Можливість бути першими

ОФІЦІОЗ

Актуалізація патріотичного виховання молоді

Серед чисельних доповідей варто відмітити доповідь Миколи Миколайовича Фоменка, начальника відділу моніторингу вищої освіти Департаменту вищої освіти МОН України який зазначив, наступне:

“Слід окреслити ситуацію, в якій опинилась вища школа на початку нового століття. З одного боку, це період створення ринкової інфраструктури з її інституціями та реструктуризації економіки за формами власності. З другого боку – активного розвитку громадянської свободи, формування правових основ держави, розвитку галузей економічної діяльності та особистості.

За цих умов в числі найбільш вразливих опинилась сфера інтелектуальної діяльності і, в першу чергу, освіта й наука. Перехід до ринкових відносин поставив у тупикову ситуацію вищу школу, що формувалась за принципом адміністративно-командної економіки. Утримання вищих навчальних закладів за кошти Державного бюджету ввійшло у протиріччя з фінансовими можливостями держави. Зменшувалися обсяги державного замовлення на підготовку фахівців, що обмежувало конституційне право громадян на здобуття вищої освіти на конкурентній основі. Погіршився фінансовий стан вищих навчальних закладів. Поглибилась диференціація регіонів за рівнем забезпечення освітніх потреб. Намітилася тенденція до зниження суспільних запитів на спеціалістів. Слабшали і втрачалися зв’язки між вищими навчальними закладами та підприємствами. Спостерігалась незбалансованість структури та обсягів підготовки кадрів з вищою освітою і потребами економіки на стадії становлення ринкових відносин.

За цих складних соціально-економічних умов вишукувалися можливості для підтримки вищої освіти, збереження її інфраструктури, мінімізації впливу кризи на діяльність вищих навчальних закладів. Зокрема, починаючи з 2003 року відшукувалися можливості збільшення обсягів державного замовлення. У 2008 році вперше виконано норму Закону про вищу освіту в частині забезпечення навчання не менше 180 студентів державних вищих навчальних закладів на 10 тисяч населення. Вже протягом останніх трьох років ми зараховуємо на перший курс більше 50 відсотків студентів за кошти державного бюджету.

Вперше у 2008 році принципово змінено умови вступу на навчання за результатами зовнішнього оцінювання.

На початку лютого у конференц-залі головного корпусу Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана відбулася нарада представників: Міністерства освіти і науки, Головного управління освіти і науки, Головного управління з питань сім’ї та молоді Київської міської державної адміністрації, Київської міської організації ветеранів України, ради ветеранської організації Міністерства освіти і науки, керівників рад ветеранських організацій, проректорів з виховної роботи та гуманітарних питань вищих навчальних закладів м. Києва.

Учасники наради.

На часі прийняття змін і доповнень до Закону “Про вищу освіту”, які сприятимуть вдосконаленню чинного законодавства в галузі вищої освіти, мережі вищих навчальних закладів тощо.

Розуміючи необхідність створення системи виховної роботи, Міністерством освіти і науки розроблено Концепцію виховної роботи зі студентською молоддю, яка зараз надіслана на розгляд провідним вищим навчальним закладам для розгляду і висловлення пропозицій.

Найближчим часом вона буде розміщена на офіційному сайті Міністерства освіти і науки для широкого громадського обговорення.

Не зважаючи на існуючі проблеми, і в першу чергу фінансового характеру, відповідного кадрового викладацького супроводу виховної роботи, багато провідних вищих навчальних закладів зуміли зберегти систему організації виховної роботи. Так, введені посади проректорів з виховної роботи, збережено інститути кураторів академічних груп, розвивається і підтримується студентське самоврядування у вищих навчальних закладах.

Суттєві зміни в суспільній свідомості студентів за роки незалежності, зміна мотиваційних позицій в здобутті освіти стали основними чинниками відродження і розвитку студентського самоврядування, активної участі студентства в модернізації освітньої галузі. Зіграв в цьому плані

свою роль і європейський вибір України та утвердження фундаментальних цінностей західної культури: парламентаризму, прав людини, прав національних меншин, свободи пересування, свободи здобуття освіти тощо.

Тому студентське самоврядування є важливим фактором розвитку і модернізації суспільства, виявлення потенційних лідерів, вироблення у них навичок управлінської та організаторської роботи з колективом, формування майбутньої еліти нації.

Саме цим пояснюється підвищена увага до проблеми студентського самоврядування з боку влади. Участь студентів в управлінні вищим навчальним закладом – це конкретний вияв демократизації вищої школи, утвердження її автономії.

Водночас слід враховувати, що сьогодні молоді чітко усвідомлюють необхідність самостійного прийняття рішень щодо власного життя, інтеграції в суспільство та сучасний світ, а неформальна ініціатива студентства має значний вплив на молоді, сприяє розвитку здібностей, вирішенню різноманітних проблем з навчання, проведення дозвілля тощо.

Аналіз міжнародного досвіду становлення і розвитку демократичного студентського самоврядування показує, що його головними пріоритетами є: представництво інтересів студентів в усіх інституціях вищих навчальних закладів; захист інтересів студентів на всіх рівнях; реалізація

студентських ініціатив в усіх видах діяльності навчального закладу; ефективна взаємодія між студентами та адміністрацією; забезпечення студентських прав і свобод; організація побуту, дозвілля; створення нового інформаційного простору для студентів.

Значна роль відводиться студентському самоврядуванню в організації та реалізації виховної роботи.

Важливим завданням у діяльності вищої школи і студентського самоврядування, зокрема, є формування патріотизму у молодих громадян.

Особлива робота повинна проводитись щодо подолання серед молоді таких негативних проявів, як жорстокість, соціальна апатія, наркоманія, бездуховність, агресивність, асоціальна поведінка тощо.

Важливим об’єктом цілеспрямованої діяльності студентського самоврядування має стати і формування серед студентів здорового способу життя, оскільки здоров’я студента – запорука успішного навчання, запорука розвитку нашої держави.

Аналіз стану здоров’я студентської молоді України свідчить про те, що майже 90 відсотків з них мають потенційні захворювання, близько 50 відсотків – незадовільну фізичну підготовленість. Тільки протягом останніх років майже на 40 відсотків збільшилась кількість студентської молоді, віднесеної за станом здоров’я до спеціальної медичної групи. Ця проблема має розглядатись в загальнодержавному контексті”.

Доповідь Микола Єгоровича Мартінова, голови Київської міської організації ветеранів містила наступне:

“На новий рівень піднявся зв’язок взаємодії та взаєморозуміння між керівництвом, структурними підрозділами з виховної роботи та гуманітарних питань, громадськими організаціями, у тому числі органами студентського самоврядування вищих навчальних закладів та ветеранськими організаціями. Помітно зросла увага керівників ряду вищих навчальних закладів до оновлення та удосконалення матеріальної бази ветеранських організацій, покращилось вирішення соціальних проблем ветеранів.

Основними задачами в патріотич-

ному вихованні молоді навчальних закладів є:

- формування патріотичних почуттів;
- вироблення високого ідеалу служіння народові;
- готовності до трудових та героїчних вчинків в ім’я процвітання та розвитку української державності;
- готовність в будь-який час захищати Батьківщину;
- вироблення глибокого розуміння громадянського обов’язку;
- оволодіння військовими та військово-технічними знаннями;
- вивчення бойових традицій та героїчних сторінок історії українського народу і Збройних Сил України”.

А Мартинюк Віталій Митрофанович, голова ветеранської організації КНЕУ імені Вадима Гетьмана констатував, що ветеранська організація Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана є позапартійним добровільним громадським об’єднанням ветеранів Великої Вітчизняної війни, ветеранів праці, ветеранів військової служби, які працювали чи ще працюють в університеті.

Організація підпорядковується ректорату і співпрацює з профспілковою та іншими громадськими організаціями університету, а також з районною та міською Всеукраїнською організацією ветеранів.

Основною турботою Ради ветеранів є соціальний захист ветеранів. Велику допомогу Раді в рішенні цієї першорядної задачі надавали ректорат і особисто ректор Анатолій Федорович Павленко, перший проректор Микола Іванович Вакулєнко, проректор Тетяна Євгенівна Оболенська і профком університету на чолі з його головою Миколою Степановичем Руденком.

Ректорат і профком завжди уважно розглядали прохання, потреби ветеранів і старалися позитивно їх вирішувати.

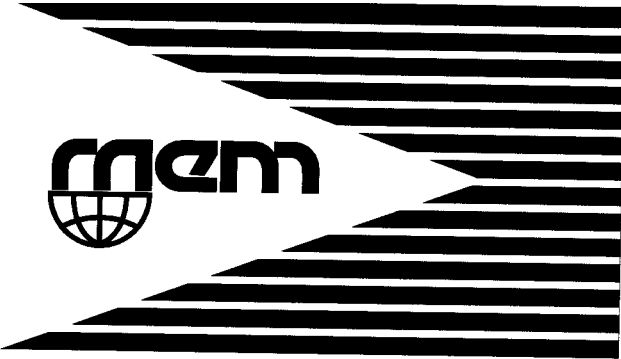
Особливу увагу керівництво університету і профкому проявляло до ветеранів в дні святкування Перемоги у ВОВ, звільнення Києва, України від фашистських загарбників, ювілейним роковинам утворення університету й іншим знаменним датами.

Ректорат та профком виділяли грошові кошти для заохочення ветеранів при вшануванні їх у зв’язку з ювілейними датами з дня народження, а також окремим, таким, що особливо мають потребу, як правило, хворим ветеранам.

Профком університету чуйно ставиться до запитів ветеранів в їх санаторно-курортному лікуванні.

Зараз Рада ветеранів університету активно включилася в роботу з підготовки до святкування 65-х роковин Великої Перемоги радянського народу у ВОВ (1941-1945 рр.) над фашистською Німеччиною.

Оркмітет.

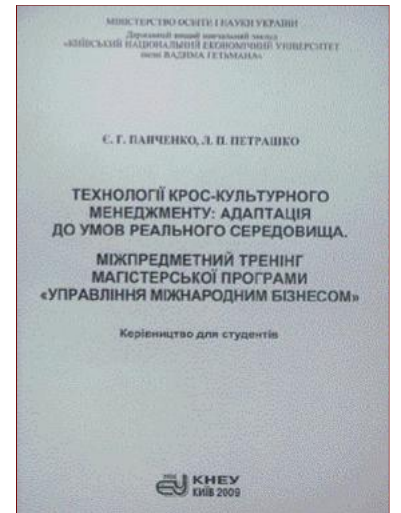

MEMorandum

Газета факультету міжнародної економіки і менеджменту КНЕУ

«MEMorandum» — будь першим

Останні акорди “Hello Goodbye” або SWOT – аналіз міжпредметного тренінгу магістерської програми “Управління міжнародним бізнесом”

Наближається черговий випуск слухачів магістерської програми “Управління міжнародним бізнесом”. Останні екзамени, заліки, завершальні дні виробничої практики. Прослухані обов’язкові та хрестоматійні, вибіркові та нетрадиційні дисципліни. Звершився міжпредметний тренінг. Попереду захист магістерських дисертацій.

Залишивши емоції і музикальну назву нашого статті, підведемо підсумки міжпредметного тренінгу магістерської програми “Управління міжнародним бізнесом”, який проходив в кінці березня 2009 року. Розробниками тренінгу професором кафедри міжнародного менеджменту Панченко Є.Г. та доцентом цієї ж кафедри Петрашко Л.П. була заявлена його назва “Технології крос – культурного менеджменту: адаптація до умов реального середовища”. Міжпредметний тренінг проводився після освоєння в повному обсязі нормативних і спеціальних дисциплін, в загальному обсязі 36 годин. Метою проведення комплексного (міжпредметного) тренінгу було узагальнення набутих слухачами магістерської програми в процесі навчання теоретичних знань, застосування наявного досвіду та навичок для цілісного уявлення про основні напрями та інструменти крос – культурного менеджменту і нарощування на цій основі конкурентоспроможності випускників на етапі обрання чи уточнення ними сфери майбутньої професійної міжнародної управлінської діяльності.

Об’єктами моделювання були різноманітні організаційні форми ведення міжнародного бізнесу, професійні асоціації (союзи,

спілки), регіональні, галузеві та міжгалузеві регулятивно – управлінські органи, органи державного управління, міжнародні організації (урядові та неурядові).

Основні завдання міжпредметного тренінгу формувались в контексті професійних компетенцій згідно чотирьох блоків визначених програмою: Блок 1 – “Перспективне бачення професійної кар’єрної позиції випускника програми “Управління міжнародним бізнесом”, Блок 2 – “Крос – культурні аспекти міжнародних злиттів та поглинань”, Блок 3 – “Корпоративна культура міжнародних компаній”, Блок 4 – “Міжнародні переговори”.

Учасники тренінгу під керівництвом викладачів кафедри міжнародного менеджменту (професором Панченко Є.Г., доцентами Петрашко Л.П., Загороднім І.П., Пахомовим Ю.С., асистентами Овчаренко Г., Бобокал М., опанували сучасні крос – культурні інструменти для самостійного прийняття і реалізації рішень щодо вибору сфери та позицій після вузівської професійної міжнародної діяльності в умовах реального середовища у відповідності із власними очікуваннями; вибудували лінію поведінки молодих фахівців в умовах міжнародних злиттів та поглинань за участю українських підприємств; опанували навички діагностування та обґрунтування пропозицій щодо розвитку корпоративної культури об’єктів дослідження в умовах формування глобального менеджменту; відпрацьовували та формували сучасні крос – культурні підходи щодо вибору і використання ефективних поведінкових моделей та сценаріїв міжнародних пе-

реговорів. Тренінг проводився у формі командної роботи. Кожна команда виконувала та презентувала визначені програмою завдання. Викладачі – тренери здійснювали загальне керівництво діяльністю команд, задавали формат роботи, визначали основну проблематику, знайомили з

висновком, що більшість їх, а саме 95%, має середній та високий рівень кар’єрної інтуїції. Він характерний для працівників, які реально оцінюють свої кар’єрні перспективи, усвідомлюють і інтуїтивно відчують свої сильні та слабкі сторони по відношенню до професійної і посадової

лятися з труднощами і проблемами, що виникають в сфері професійної діяльності. Досить цікаві результати були отримані

SWOT – аналіз міжпредметного тренінгу магістерської програми “Управління міжнародним бізнесом” в контексті оцінки компетенцій учасників тренінгу	
Сильні сторони	Слабкі сторони
Кваліфіковане виконання завдань та підготовка звіту про результати дослідження	Недостатня націленість на міжнародну діяльність
Активність та ініціативність учасників	
Володіння основними навиками системного мислення, демонстрування гнучкості, динамічності і нестандартності мислення	Поверхневий формат використання базових знань
Володіння основними організаторськими навиками: вміння працювати в команді (розподіляти завдання та приймати відповідальність за їх виконання), вміння працювати в проектному режимі, орієнтація на конкретний результат	Слабкі лідерські навички в контексті керування командою і здатності зміни стилю керівництва в залежності від можливостей і ресурсів команди
Володіння основними комунікативними навиками: презентаційними, навиками гнучкості в спілкуванні, навиками ведення переговорів	Вміння кваліфіковано формулювати питання та відповіді, вміння утримувати увагу та керувати аудиторією
Володіння основними навиками стресостійкості, мотивації, крос – культурної обізнаності	Здатність зберігати високу продуктивність роботи протягом визначеного часу. Намагання використовувати усі можливості для розширення своїх знань та вмінь.
Знання та використання основних програмних продуктів для виконання тренінгових завдань	Використання та інтерпретація результатів досліджень колег чи уявних і недостовірних даних для власних звітів

критеріями системи оцінювання результатів роботи, уточнювали ключові моменти і основні аспекти програми в розрізі кожного заявленого блоку. Формат міжпредметного тренінгу пропонував різні форми роботи: самостійну підготовку учасників за списком обов’язкової літератури; домашні завдання – польові дослідження об’єктів моделювання; міні – лекції – модераторія занять; презентацію завдань – обмін знаннями, досвідом, вміннями; кейси; ділову гру – моделювання крос – культурної переговорної поведінки; дискусії.

Хочеться віддати належне учасникам – тренінгу, відмітити їх професійність, працелюбність, максималізм, готовність до навчання, лояльність до колег і компаній – об’єктів дослідження, високу етику відносин. За результатами діагностики кар’єрної мотивації слухачів магістерської програми можна зробити

кар’єрної траєкторії. Рівень розвитку кар’єрної причетності учасників тренінгу (98% опитаних) оцінений як високий, що означає готовність працювати з максимальною віддачею, наднормативно, протягом довгого пе-

в результаті діагностики кар’єрних ключів учасників тренінгу. Тільки 50% опитаних вважає головним кар’єрним ключем менеджмент, друга частина слухачів віддає перевагу – підприємництву, слугуванню добру, неза-

Аналіз міжпредметного тренінгу магістерської програми “Управління міжнародним бізнесом” в контексті оцінок учасників тренінгу (зворотній зв’язок)	
Критерій	Середня оцінка
Доцільність тренінгу	4,3
Методичне забезпечення	4,0
Організація роботи	4,0
Кваліфікація викладачів	4,6

рїоду для досягнення цілей компанії. Слід відмітити і високий рівень кар’єрної стійкості (80% опитаних), який характерний для працівників, які легко адаптуються до змінюваного середовища, здатні ефективно справ-

лятися з труднощами і проблемами. Це дає право стверджувати про наявність в учасників тренінгу основних мотивацій для вибудовування кар’єрної траєкторії топ – менеджерів.

Продовження на 5 стор.

MEMorandum

Газета факультету міжнародної економіки
і менеджменту КНЕУ

«MEMorandum» —
будь першим

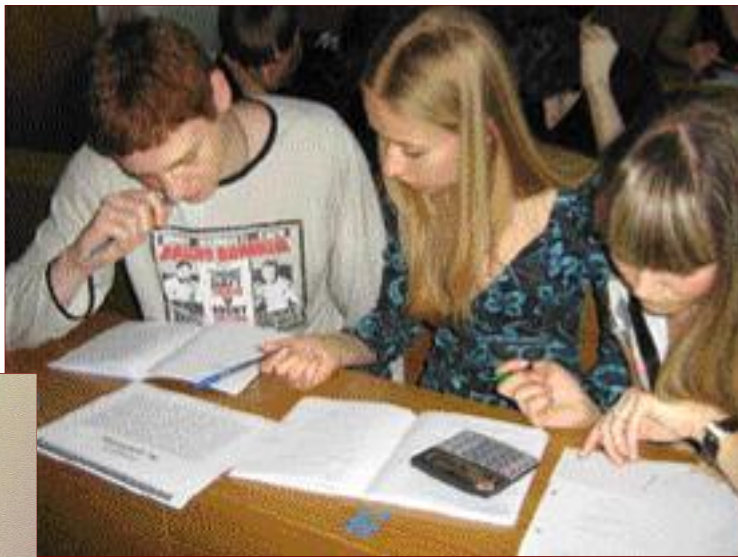

Л. П. ПЕТРАШКО, доцент.

*Закінчення.
Початок на 4 стор.*

Використовуючи сучасний інструментарій SWOT – аналізу спробуємо визначити сильні та слабкі сторони міжпредметного тренінгу.

Хочеться відійти від односторонності оцінок і для моделювання

ків тренінгу (зворотній зв'язок) більш від 4 балів (максимальна оцінка 5 балів), що свідчить про високу ефективність проведеної роботи.

Музичні критики видання "The Sunday Times" (70 роки) порівнювали Пола Маккартні, назва пісні якого внесена в заголовок статті, з одним із відомих світових композиторів – Бетховеном. А викладацька команда кафедри міжнародного менеджменту

тут вважає, що вона закладає фундамент по створенню нової еліти українського народу і що більшість випускників магістерської програми "Управління міжнародним бізнесом" – це майбутні відомі топ – менеджери міжнародних корпорацій, керівники дер-

Г. ОВЧАРЕНКО, асистент.

жави та відомі політичні лідери.

УСПІХІВ ВАМ, ВИПУСКНИКИ МАГІСТЕРСЬКОЇ ПРОГРАМИ "УПРАВЛІННЯ МІЖНАРОДНИМ БІЗНЕСОМ" 2009 року!!!

Л.П. ПЕТРАШКО,
к.е.н., доцент кафедри міжнародного менеджменту.

повної картини результативності тренінгу зібрати пазли зворотнього зв'язку, а саме оцінки учасниками – слухачами магістерської програми компетентності викладацької команди, доцільності, оцінки професійної організації, методичної та технічної забезпеченості тренінгу.

Середні оцінки учасни-

М. БОБОКАЛ, асистент.

І. П. ЗАГОРОДНИЙ, доцент.

КОНСУЛЬТУЄ ПСИХОЛОГ

Різноманітні мотиви особистості виступають спонукальною силою в досягненні мети. Саме від мотивів залежить, що у психологічному розумінні являє собою та чи інша дія, який суб'єктивний сенс вона має для даної людини, як відтворює її внутрішній світ.

Люди виконуючи будь-яку діяльність спрямовують свої сили або на процес або на результат. Орієнтуючись на результат, людина передусім орієнтується на певну істотну мету чи відчуває потребу орієнтуватися на таку мету. За орієнтації на процес вона спрямована на певні аспекти виконання діяльності й пов'язані з цим відчуття.

Для того щоб визначити, яка орієнтація переважає, достатньо деякий час поспостережати за діями людини, відповідаючи на питання: "Чи хоче вона, щоб результат дій чи діяльності був досягнутий якомога швидше, чи вона хоче пройти весь шлях здійснення діяльності?" Наприклад, під час усної відповіді викладач зупиняє студента, говорячи, що все зрозуміло, після чого студент отримує найвищу оцінку. Можна згадати студентів, які були не задоволені, що їх не дослухали, незважаючи на високий бал. Чи коли наприкінці семестру частина студентів просто "переслідує" викладача з метою підвищення балів за поточний контроль. У першому випадку мова йде про орієнтацію на процес, а у другому – на результат.

Люди, зорієнтовані на результат розподіляються на дві категорії: одні **прагнуть до успіху**, а інші – **бояться невдачі**. Цей розподіл вперше був запропонований Д. Мак-Клелландом і Дж. Аткинсоном у 1953 році.

Тенденція прагнення до успіху є складною функцією трьох змінних: мотив прагнення до успіху, суб'єк-

Налаштуйте себе на успіх

тивної вірогідності досягнення успіху, його привабливості в даній ситуації. Тобто, прагнення до успіху включає спонуку до успіху, віру в те, що є великі шанси його досягти, і переживання задоволення й гордості, коли успіх досягається.

Тенденція уникнення невдачі є поліфункцією мотиву уникнення невдачі та її привабливості в певній ситуації. Тобто вона містить спонуку уникнення невдачі, почуття провини та сорому і бажання її пережити, щоб підтвердити власні уявлення про свою особистість. Учений твердить, що суб'єктивні сприйняття і переживання особистості утворюють основу її дій та вчинків. Більш того, він вважає, що на поведінку та діяльність істотно впливає те, як люди прогноують своє майбутнє.

Наприклад, якщо студент береться за виконання складного завдання і думає, що він не впорається з ним, то його труднощі будуть пов'язані не з минулими невдачами, а з тим, що він боїться невдач майбутніх.

Дж. Мак-Клелланд підкреслює три особливості, які притаманні людям з високим рівнем розвитку "мотиву на досягнення". По-перше, це не схильність надмірно ризикувати, вміння ставити перед собою виважені, помірковані цілі; такі люди прагнуть того, щоб ризик був контрольованим і прогнозованим. Але вони зовсім не уникають ризику як такого, добре розуміючи, що ризик – невід'ємна умова досягнень, а повністю безризикова поведінка не призводить до відчутних досягнень, які для них стоять на першому плані.

По-друге, вони віддають перевагу таким ситуаціям, коли відповідальність за їх подолання лежить особисто на них, а успіх при цьому залежить, в основному, від особистих зусиль і здібностей. Інакше кажучи, такі люди віддають перевагу тим ситуаціям, в яких вони є господарями свого становища. Така поведінка задовольняє ще одну властивість їм потребу – потребу в самодетермінації.

По-третє, ці люди не лише уникають зворотнього зв'язку, який інформує їх про результати їхньої поведінки, а навпаки – позитивно ставляться до нього і намагаються отримати якомога повнішу та об'єктивнішу інформацію про результати своєї поведінки та діяльності. Ця інформація розглядається ними як засіб, на підставі якого можна корегувати поведінку з метою надання їй більшої ефективності і досягнення більш високих результатів.

Психологи пропонують конкретні вправи для розвитку мотивації досягнення. Наприклад, одна із таких вправ полягає у тому, що людина підсумовуючи виконанні завдання, результати діяльності, дає собі відповідь на запитання "Чи задоволена вона результатом?" Відповіді на питання орієнтують її на самооцінку діяльності, що є необхідним компонентом розвитку мотивації досягнень.

Якщо людині притаманна така особливість як "відкладання роботи на потім", то фахівці пропонують скласти список причин того, чому так відбувається. Можливі варіанти: робота нецікава, незначуща, має великий обсяг, монотонна, складна, незвична; страх, що ти не

зможеш із нею належно впоратися; невміння організувати себе тощо. Можна зробити список відкладених справ за місяць, визначити і проаналізувати причини, що усували активну поведінку, детальніше зупинитися на такій причині, як прагнення уникнути невдачі; продумати і дати відповіді на запитання: "Чи завжди повинен бути тільки успіх? Що трапиться в разі недосягнення запланованого успіху? Що ви відчуваєте в разі невдачі? У чому позитивні моменти неспіху?"

Також психологи пропонують вправи для подолання страху публічного виступу. Ними була розроблена пам'ятка, яка містить такі поради:

1. Відмовтеся від думки, що Ви завжди повинні бути досконалим.

Вам хочеться бути найкращим, хочеться обов'язково вразити всіх своїм виступом. Ви боїтесь помилитися, бо вважаєте, що досконалість не може помилитися. Секрет у тому, що помилки вказують не на ущербність особистості, а на той напрямок роботи, в якому треба працювати над своїм виступом. Задайте собі питання: **"Що станеться, якщо я помилюсь?"**

2. Подумайте про зміст виступу.

Перестаньте переживати за себе та подумайте про доповідь. Чим саме Ви хочете поділитися із своїми товаришами? Розповісти про те, що Ви знаєте, а вони – ні. Важливо, щоб **тема Вам подобалась**, тоді товариші відчують Ваш ентузіазм.

3. Уявіть результат, якого хочете отримати.

Уявіть собі виступ у найкращому для Вас світлі. Подумки впевнено виголосіть промову, дихайте вільно і легко, ваші слова ллються неперервним потоком. Отже, ви програмуєте свій розум і тіло на той результат, який вам потрібен.

4. Любіть ваших слухачів.

Не підходьте до аудиторії з думкою, що вона тільки й чекає на ваш провал і готова засуджувати вас за найменший прорахунок. Можливо, ви переносите дитячі очікування на своє доросле життя. Припустіть, що ваша аудиторія – це ваш дім, а люди, що в ній знаходяться – ваші гості, які, у переважній більшості, дружелюбні та їм цікаво, що ви скажете стосовно даної теми.

Фокусуйте погляд на приязних обличчях. Під час виступу встановлюйте контакт з вашими товаришами по групі. Знайдіть одне чи декілька дружніх облич та орієнтуйтеся на них. Їх посмішки та схвалення наповнять вас упевненістю.

5. Пам'ятайте про дихання.

Старайтесь розслабити м'язи грудної клітини та горла. Глибоке дихання забезпечить ваші легені та мозок киснем, допоможе звучати вашому голосу. Якщо відчуєте хвилювання, локалізуйте його у певній частині тіла, а потім, за допомогою уяви, "розчиніть", наче дим, та "виведіть" через дихання назовні.

6. Одягніть улюблений одяг, у якому ви почуваетесь зручно і невимушено.

Л.А. КОЛЕСНИЧЕНКО,
кандидат психологічних наук.

«ПЕРСПЕКТИВА»

ТВОЯ КАР'ЄРА

Дослідження ринку праці у галузі "Початок кар'єри / Студенти"

В останньому кварталі 2008 року і на початку 2009 року провідними позиціями в цілому на ринку праці за кількістю пропозицій займають професійні галузі "Продаж" (17% від загального числа вакансій, що розміщені роботодавцями на сайті НН.УА), "Бухгалтерія/Фінанси підприємств" (12%), "Маркетинг/Реклама/PR", "Банки/Інвестиції/Лізинг" (по 7% відповідно).

КОГО ШУКАЛИ РОБОТОДАВЦІ І ЩО ШУКАЛИ ЗДОБУВАЧІ? Обсяг пропозицій з боку роботодавців і здобувачів за професійними галузями на сайті НН.УА період: листопад 2008 р. — січень 2009 р.		
Професійна галузь	Вакансії (%)	Резюме (%)
Продаж	17	16
Бухгалтерія/Управлінський облік/Фінанси підприємств	12	11
Маркетинг/Реклама/PR	7	11
Банки/Інвестиції/Лізинг	7	7
Адміністративний персонал	5	7
Транспорт/Логістика	4	4
Виробництво	4	4
Вищий менеджмент	3	5
Юристи	3	3
Будівництво/Нерухомість	3	3
Медицина/Фармацевтика	2	1
Управління персоналом/Тренінги	2	4
Страховання	2	1
Початок кар'єри/Студенти	1	3
Інше	7	9

В період зими 2008-2009 рр. роботодавці активно шукали спеціалістів з невеликим досвідом роботи і студентів за такими спеціалізаціями: "Продаж" (17% від загального числа вакансій в галузі "Початок кар'єри/Студенти", розміщених на сайті НН.УА), "Адміністративний персонал" (14%), "Фінанси/Банки/Інвестиції" (13%), "Консультавання" (10%).

КОГО ШУКАЛИ РОБОТОДАВЦІ І ЩО ШУКАЛИ ЗДОБУВАЧІ? Обсяг пропозицій з боку роботодавців і здобувачів за спеціальностями в галузі "Початок кар'єри/Студенти" період: жовтень 2008 р. — січень 2009 р.		
Спеціалізації	Вакансії (%)	Резюме (%)
Продаж	17	9
Адміністративний персонал	14	9
Фінанси/Банки/Інвестиції	13	15
Консультавання	10	7
Інформаційні технології/Інтернет/Мультимедіа	9	8
Маркетинг/Реклама/PR	7	13
Страховання	6	2
Управління персоналом	5	7
Виробництво/Технології	5	4
Транспорт/Логістика	4	5

КОГО ШУКАЛИ РОБОТОДАВЦІ І ЩО ШУКАЛИ ЗДОБУВАЧІ? Обсяг пропозицій з боку роботодавців і здобувачів за спеціальностями в галузі "Початок кар'єри/Студенти" період: жовтень 2008 р. — січень 2009 р.		
Спеціалізації	Вакансії (%)	Резюме (%)
Транспорт/Логістика	4	5
Медицина/Фармацевтика	3	1
Наука/Освіта	2	2
Юристи	2	2
Будівництво/Архітектура	1	2
Туризм/Готелі/Ресторани	1	5
Образотворче мистецтво/Розваги/Масс-медіа	1	6
Автомобільний бізнес	1	2

На підставі контент-аналіза вакансій, розміщених на сайті НН.УА, орієнтованих на молодих спеціалістів, виділені найбільш часті вимоги роботодавців до кандидатів з невеликим досвідом:

- Знання комп'ютера (Word, Excel, Internet);
- Відмінні комунікативні навички;
- Знання англійської мови;
- Відповідальність;
- Грамотна мова.

За даними опитування, проведеного організацією Aiesec, після закінчення ВНЗ студенти хочуть працювати в таких сферах:

Сфери	%
Маркетинг/Реклама/PR	25
Банки/Фінанси/Страховання	11
Управління персоналом	11
Інформаційні технології	8
ЗМІ	6
Державний сектор	6
Консалтинг/Аудит	4
Маркетингові дослідження	4
Наука/Освіта	3
Юристи	2
Спорт/Туризм	2
Телекомунікації	2
Транспорт/Логістика	1
Розваги	1
Автомобільна	1
Будівництво	1
Енергетика	1
Фармацевтика	1
Інше	10

Спираючись на сайт НН.УА отримуємо такий портрет здобувача, що шукає роботу, не маючи великого досвіду:

ПОРТРЕТ КАНДИДАТА В ГАЛУЗІ "ПОЧАТОК КАР'ЄРИ/СТУДЕНТИ"	
Характеристики	%
Стать	
Чоловік	47
Жінка	53

ПОРТРЕТ КАНДИДАТА В ГАЛУЗІ "ПОЧАТОК КАР'ЄРИ/СТУДЕНТИ"	
Характеристики	%
Вік	
до 20	11
21-25	60
26-30	4
31-35	1
від 36	24
Освіта	
Вища	55
Незакінчена вища	39
Середня	3
Середня спеціальна	3
Вільне володіння мовами	
Англійська	27
Німецька	2
Французька	1

Слід відмітити, що великий процент (24%) кандидатів у віці від 36 років шукають роботу в галузі "Початок кар'єри" у зв'язку з тим, що здобувачі часто вирішують радикально змінити напрям своєї професійної діяльності.

На підставі даних сайту НН.УА отримуємо наступну картину заробітної плати, що пропонується і очікується в галузі "Початок кар'єри/Студенти":

ЗАРОБІТНІ ОЧІКУВАННЯ КАНДИДАТІВ В ГАЛУЗІ "ПОЧАТОК КАР'ЄРИ/СТУДЕНТИ" листопад 2008 р. — січень 2009 р. Долари США		ЗАРОБІТНІ ПРОПОЗИЦІЇ КАНДИДАТІВ В ГАЛУЗІ "ПОЧАТОК КАР'ЄРИ/СТУДЕНТИ" листопад 2008 р. — січень 2009 р. Долари США	
Мінімальна пропозиція	160	Мінімальна пропозиція	200
Медіана	500	Медіана	400
Середня	544	Середня	490
Максимальна пропозиція	1200	Максимальна пропозиція	1000

Тут слід відмітити, що лише 25% роботодавців розміщують інформацію про заробітну плату, що пропонується. Також спостерігаємо загальну тенденцію, що зарплатні очікування кандидатів вищі ніж пропонується роботодавцями в середньому на 15—20%.

За даними, що базуються на дослідженнях резюме кандидатів на сайті НН.УА, бачимо, що молоді спеціалісти і студенти готові до переїзду з маленьких міст в міста-мільйонники (Київ, Львів, Дніпропетровськ, Харків, Донецьк, Одеса).

БАЖАНИЙ РЕГІОН ПЕРЕЇЗДУ	
Регіон	%
Москва	3,4
Санкт-Петербург	2,5
Росія (окрім Санкт-Петербурга та Москви)	3,0
Великобританія	1,7
Канада	1,4
Франція	0,8
Польща	0,6
Чехія	0,5

Також активно розглядаються пропозиції роботодавців з інших країн і регіонів:

За матеріалами HeadHunter: Україна (НН.УА).

« ПЕРСПЕКТИВА »

Центр «ПЕРСПЕКТИВА» та МИБО КНЕУ запрошують студентів та випускників Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана на День кар'єри-2009 — 15 квітня

Ця акція надасть ВАМ можливість:

- залишити своє резюме (CV) одразу в багатьох компаніях та пройти співбесіду з менеджерами з персоналу; обрати місце переддипломної практики, стажування, майбутньої роботи;
- познайомитися з компаніями, які зацікавлені в молодих спеціалістах нашого ВНЗ та дізнатися про характер роботи, що пропонується, особливості корпоративної культури та кадрової політики компанії; у випускників тих чи інших спеціальностей.

Про місце та час проведення Дня кар'єри слідкуйте за оголошеннями в стінах університету.

Програма набору молодих спеціалістів у 2009 році

Пора приєднатися до команди професіоналів компанії «Ернст енд Янг»!

«Ернст енд Янг» є міжнародним лідером з аудиту, оподаткування і права, супроводу транзакцій і консультування. Спільні цінності та високі стандарти якості об'єднують 135 тисяч наших співробітників в усьому світі. В Україні в офісах «Ернст енд Янг» працюють 570 співробітників.

Приєднавшись до нас, Ви отримаєте можливість почати успішну кар'єру та відкрити для себе нові обрії професійного зростання. Ви будете розвиватися в професійному плані постійно завдяки навчальним програмам і тренінгам.

Ми гарантуємо це з самого першого дня Вашої роботи в компанії.

«Ернст енд Янг» запрошує на роботу молодих спеціалістів до відділу аудиторських послуг та податково-юридичного відділу

Вимоги до кандидатів:

Відділ аудиторських послуг	Податково – юридичний відділ
<ul style="list-style-type: none"> ○ мають диплом про вищу освіту у сфері бухгалтерського обліку, фінансів або економіки 	<ul style="list-style-type: none"> ○ мають диплом про вищу освіту; ○ демонструють аналітичні здібності
<ul style="list-style-type: none"> ○ володіють англійською мовою (усно та письмово); ○ володіють англійською мовою (усно та письмово), демонструють вміння працювати в команді та якості лідера; ○ прагнуть до набуття нових знань і професійних навичок. 	

Процес відбору: розгляд анкет; тестування; співбесіда з менеджерами компанії.

Початок роботи: серпень – жовтень 2009 року.

Для участі у програмі набору молодих фахівців просимо заповнити анкету на сайті ey.com/ukraine у розділі «Кар'єра».

«P&Gineer: Make a difference in one day!»

Чи бажаєте ви на один день поринути у атмосферу, де панують прагнення до лідерства, інноваціям та відкритим взаємовідносинам? Не пропустіть свій шанс!

Вперше компанія P&G на території заводу в м. Бориспіль відкриває свої двері найактивнішим студентам технічних університетів України! 14 травня 2009 року ми

запрошуємо усіх, хто бажає:

- 1) отримати чудову можливість розвинути свої технічні та лідерські навички;

- 2) перевірити себе в умовах міжнародної компанії;
- 3) подивитися, як працює одне із найбільш технічно розвинутих підприємств на території України;
- 4) прийняти виклик та спробувати вирішити задачу, подібну до тих, з якими стикаються працівники компанії P&G;
- 5) попрацювати над проектом під час ролевої гри у команді з іншими обдарованими студентами та співробітниками P&G;
- 6) поспілкуватися з керівництвом компанії та запитати про все, що вас цікавить

«P&Gineer: make a difference in one day!» – одноденний захід, який проводиться вперше 14-го травня 2009 року на території заводу компанії P&G у м. Бориспіль. Витрати на подорож будуть зплатуватися компанією.

Під час цього дня, ви та інші обдаровані студенти зі всієї України, побачать компанію P&G зсередини, братимуть участь у розробці проекту у рамках ролевої гри, розвиваючи свої технічні навички та лідерські здібності. Працюючи у команді та

спілкуючись з досвідченими співробітниками P&G, вам необхідно буде застосувати ваше вміння приймати важливі рішення та розробляти стратегії розвитку. «P&Gineer: make a difference in one day!» – це ваша можливість розвиватися разом з P&G.

Вимоги до учасників:

- 1) Ви є студентом 3-5 року навчання в університеті?
- 2) Чи є в вас аналітичні здібності?
- 3) Ви володієте англійською мовою?

Все, що вам потрібно, – це розмістити вашу заявку [тут](#). Ми чекаємо на вас!

«P&Gineer: make a difference in one day!»

Дата: 14 травня 2009 р.

Місце: м. Бориспіль, Україна

Останній строк подачі заявок: 12 квітня 2009 р.

Тільки для професіоналов

Трудно переоценить трудовий опыт, полученный студентом вместе с обучением. У вас будут формироваться представления о работе, так или иначе будете пресекаться с людьми которые уже много лет работают по вашей специальности (экономисты, бухгалтера, маркетологи, аналитики, аудиторы и т.д.). Тем самым экономя себе годы жизни на построение карьеры и не задаваться вопросом: «А надо ли оно мне?» Например, бухгалтер – нужно днями не поднимаясь сидеть за компьютером в своих бухп-

программах или аудитор – галопом скакать с нутом по всей Украине и за её пределами, кому нравится – вперед! Многие думают «Вот получу диплом, а потом видно будет», но после получения «пластмаски» возникает вопрос «КУДА С НИМ ИДТИ?». Тут-то и выясняется что «жизненных» знаний нет, нет знания «общения с работодателем», нет знаний особых программ которыми пользуются все предприятия, организации и фирмы связанных с вашей специальностью, например для бухгалтеров это 1С:Предприятия, Зарплата и кадры, Торговля и склад, Бест, Парус, Клиент-банк, ЕРР – системы (SAP) – это всё другая наука. Ваша надежда это поголовное распределение после 4 или 5 курса с незначительным правом выбора (а что выбрать, если ничего не знаешь?). Но если вы хотите быть профессионалом нужно начинать и чем раньше, тем лучше, где-то после 2

курса ищите работу! Ведь будут давать зарплату, но будут и требовать, а будут давать много – много будет и требовать (это логично). Оптимальный вариант, когда работу можно совмещать с учёбой, а если не получится, то в период летних каникул (2 месяца безделья).

Самый «хлебный» сезон это период отпусков. Где-то так июнь – август это ВАШ ШАНС. Кстати европейские компании уже давно заметили что ВУЗы не дают необходимого уровня, по этому и существуют программы стажировок для студентов на летние каникулы, потом, при желании, совмещение работы и учёбы, и наконец компания получает такого сотрудника которого хочет.

Но по ситуации. Средние и маленькие фирмочки – будете совмещать 2 или 3 должности, много опыта (общения с людьми, клиентами, коллегами, первичной документации «первички», знания оргтехники, знания города), минусы: платить будут мало, возможно даже в конверте, гонять будут много (поначалу это везде, «а кто у нас самый молодой!»).

Банки – платят на порядок больше и мороки меньше, своё рабочее место и более спокойный характер труда, престиж (не всех туда берут, есть ограниче-

ния). Минусы: монотонный характер труда, практикуются договора ГПХ (гражданско-правового характера) они не засчитываются в трудовой стаж. Задержки по зарплате везде принято 2 раза в месяц, я ждал первую 6 недель, последнюю – месяц, может головотяпство? может мне так повезло?

Госслужба и госорганизации – всякие казначейства, фонды, организации, министерства так и говорят: «Сюда придят либо закончат образование, либо уйти в декрет или

выйти на пенсию» здесь всё в строгости с Законом з/п будете получать ГАРАНТИРОВАНО плюс существует куча разных льгот (смотри КЗОТ статьи 200-220). Минусы – та же малая оплата, перспективы роста довольно туманные, путь наверх возможен если «там» есть знакомые.

И на конец, не попробуете – не узнаете, так что держайте, держайте, держайте ...

А. СОРОКА,
студент 5 курса, ОЕФ.

СКІФИ

Серед
несходжених
доріг одна —
моя

Газета туристичного клубу "Скіфи" КНЕУ

ІСТОРИЧНІ ПАМ'ЯТКИ

Кирилівська церква. Західний фасад.

Всім добре відомий вираз вчителів з твору видатного українського письменника Олесе Гончара "Собор": "Собори душ своїх бережіть, друзі... Собори душ...", а чи замислюємо ми про душу самого собору, про його стан, історію та настрій. Все він бачить та бачив кожного хто приходив до нього і залишав частинку своєї душі, чи то радість чи смуток. Адже, кожен залишає частинку себе у соборі і забире частинку собору з собою, це відбувається доти, доки ти не станеш одним цілим з ним, і не уявляєш існування один без одного. І коли доля кидає тобі виклик та допомагає знайти свій власний храм, вважається, що тобі пощастило вдвічі. Ось і надалі я буду досліджувати та цікавитись життям одного з храмів Києва, який для мене став майже рідним.

Як відомо, Київ багатий на історичні пам'ятки та архітектурні споруди. Київ як відкрита книга історії, яку можна безупину читати і звісно доповнювати її сторінки своїми розповідями.

Отже, я запрошую Вас на екскурсію одного з куточків Києва, що на далекій його околиці під назвою Дорогожичі, яка славиться видатною спорудою — Кирилівською церквою.

Існує безліч легенд створення Кирилівського храму, які пов'язані навіть з Кирилом Кожум'якою — міфічним київським героєм.

Кам'яна Кирилівська церква входила до фамільного Кирилівського монастиря, який був заснований у 1140 році чернігівським князем Всеволодом Ольговичем. Ця споруда слугувала не лише як монастир, а й виконувала захисну функцію укріплення Києва. Адже саме на Дорогожичах в 1139 році чернігівський князь Всеволод Ольгович розгорнув свої війська і послав ультиматум своєму супернику князю В'ячеславу з проханням поступитися Києвом. В'ячеслав виконав прохання і в 1140 році Всеволод увійшов до Києва. Він князував у Києві 6 років і 5 місяців. Саме на тому місці, де була здобута перемога за Київський престол, Всеволод і прийняв рішення закласти собор на честь святого патрона, Александрійського архієпископа Кирила. Свій початок культ Св. Кирила та Афанасія бере з XII століття, його започаткувала мати Всеволода і дружина Олега — Феодора Муза лон. Всеволод був першим на Русі, хто заснував храм і монастир святого Кирила, який пізніше отримає своє "бінарне" продовження в Новгороді, до речі в останньому він не зберігся. Це ще раз нам доводить те, що ми є свідками унікального і неповторного явища в історії не тільки Києва, а й усієї Київської Русі.

Будівництво собору розпочалося у 1140 році за сприянням Всеволода Ольговича (Кирила), як вже було зазначено раніше, але завершила будівництво монастиря і собору при ньому вдова княгиня Марія Мстиславівна, ймовірно, у 1150 році. Ансамбль монастиря тих часів включав також трапезну, братські келії та келії ігумена, а також дерев'яні фортечні стіни.

Кирилівська церква була заміською резиденцією та згодом стала родинною усипальницею для роду Ольговичів. У 1179 р. тут було поховано дружину Всеволода Ольговича — Марію Мстиславівну, а у 1194 р.

Душа Кирилівського собору

відбулося поховання великого київського князя — Святослава Всеволодовича, одного з головних героїв давньоруської поеми "Слово о полку Ігоревім".

Кирилівський монастир знав час розквіту та запустіння, особливо під час татаро-монгольської навали. Він був неодноразово спаленим та зруйнованим, а також відновленим. Імена видатних людей таких як К.К.Острозький, К. Розумовський, Б.Хмельницький, М. Ханенко, І. Мазепа та багатьох інших меценатів закарбувалися в історії монастиря.

У 1748–1760 рр. здійснювалися відбудовчі роботи під керівництвом І.Григоровича-Барського. Тепер вже весь архітектурний ансамбль набув рис українського бароко. Була збудована надбрамна триархус-

цтвом А.В. Прахова. На жаль, для відкриття фресок XII ст. зняли і темперний живопис XVIII ст. в стилі українського бароко. У місцях, де старовинний живопис не зберігся, композиції були написані заново учнями київської рисувальної школи М. Мурашка: І. Селезньов, М. Клеманов, С.Гайдук, Ф. Зозулін, І. Іжакевич, Х.Платонов, М. Пимоненко та ін. Але справжніми шедеврами є роботи, виконані відомим російським художником М. Врубелем. Він працював над такими відомими роботами як зображення архангела Гавриїла, композиції "Вхід Господній у Єрусалим", "Надгробний плач", "Зішестя Святого Духа на апостолів" та інші роботи майстра.

Чудовий мармуровий іконостас XIX ст. прикрашають чотири ікони, виконані по ескізах А.В. Прахова, М.О. Врубелем, які він написав у Венеції, — Богородиця, Христос, Св. Кирило та Св. Афанасій. Найвиразнішим твором серед них є образ Богородиці з немовлям, ікона написана в кращих традиціях італійського Ренесансу. В бездонних очах цієї крихтливої молододі жінки, одягненої в дорожню тканину, стільки страждання і тривоги за долю сина, що вона сприймається як уособлення материнської скорботи. А образ Христа з розкритою книгою у руці з чистими аркушами наштовхують глядача на думку про свою "Табуну расу", яку кожен пише самостійно своїми вчинками і діями. Згідно християнською іконографією, така книга символізує початок Страшного Суду: в цю книгу впишуться людські діяння, та по них судитимуть рід людський.

Піднявшись вузькими сходами, що розташовані в товщі північної стіни, на другий поверх, де знаходились князівські полати (хори), відчувається велич храму XII ст., так, як її відчували давньоруські князі. Вражає монументальний розпис XII, XVII, XIX ст., який створює цілісний живописний ансамбль. Раніше навіть підлога в церкві мала мозаїчний аморалій. Вона була виклана мозаїками, що утворювали геометричний килим. Ще однією загадкою цього храму був маленький боковий хідник перед південною апсидою, куди вели сходи в товщі стіни вівтаря.

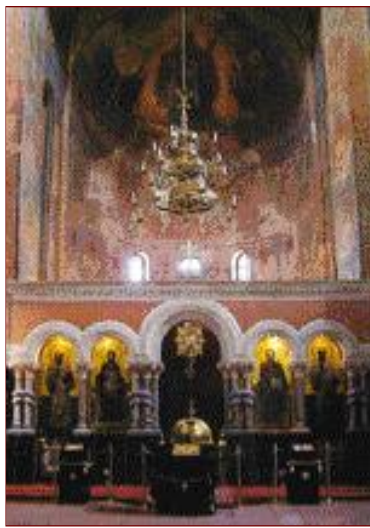
Кирилівська церква майже повністю зберегла інтер'єр XII ст.

Особливу цінність представляють фрески XII ст. (понад 800 м²). На території колишнього Радянського Союзу це найповніший ан-

самбль розписів XII ст. Диво цих фресок Кирилівської церкви неможливо утримати в собі, йому загарто в естві споглядача.

Серед фресок — численні фігури пророків, барвисті орнаменти. На стінах і зведеннях нартекса збереглася композиція "Страшний суд", але в цій композиції залишилася лише частина з зображенням раю, сцена пекла ж не збереглася: містична річ — вона подарувала прийдешнім поколінням лише Царство Боже, а пекло щезло зі стіни! І лише в XIX ст. під час оновлення храму А.В. Прахов розробив композицію пекла.

У Кирилівському храмі знаходяться композиції XII ст., аналогів яким не існує в жодному з сакральних пам'яток всього візантійсько-балканського кола — це житийний цикл Св. Кирила та Св. Афанасія Александрійських у південній апсиді. Такі зображення, як наприклад фреска "Ангел, що звиває небо в сувій" відзначаються сміливістю композиційних прийомів. Вона прикрашає пілон південного стовпа нартекса. Ця динамічна, вишукана в живописному відношенні сцена кінця світу виконана у кращих традиціях давньоруського монументального живопису і є одним із неповторних шедеврів. Сумне обличчя ангела, трепетний зліт крил, покірно схилена голова передають неминучість і трагізм події. Вражають витончений малюнок і колорит сцени, витримані в ніжних блакитних, рожевих і зелених тонах.

на Благівещенська церква-дзвіниця (перший ярус — брама, другий — церква, третій — власне дзвіниця), яка потім буде розібрана з метою "соціалістичної реконструкції міста" в 1937р. Та встановили новий бароковий п'ятиярусний різьблений із липи позолочений іконостас, а стіни були розписані художниками Києво-Печерської іконописної майстерні під керівництвом А. Галіка.

У 1786 р. монастир було ліквідовано та передано під "інвалідний дім", за наказом Катерини II. В інтер'єрі церкви весь живопис було наказано забілити вапном.

У 60-ті роки XIX століття Кирилівська церква опиняється у центрі уваги суспільства: священник П. Орловський під шаром вапна відкрив фрагмент фрески. Ці роботи проводилися до 1884 під керівни-

М. Врубель. Богоматір. XIX ст.

СКІФІ

Серед
несходжених
доріг одна —
МОЯ

Газета туристичного клубу "Скіфи" КНЕУ

Від живопису XVII ст. зберігся лише монументальний портрет ігумена Кирилівського монастиря Інокентія Монастирського, розташований на південній стіні. Цей живописний твір є цінним взірцем українського монументального портретного живопису XVIII ст.

У 1929 році Кирилівську церкву оголосили Державним історико-культурним заповідником, зважаючи на її історичну та художню цінність.

У 50-х роках XX століття після реконструкції було зроблене відкриття, під церквою знаходяться поховання XVII – XVIII ст. Це підтверджувало згадки авторів про наявність під фундаментами храму підземних ходів.

А з 1965 року Кирилівська церква входить до складу **архітектурно-історичного заповідника "Софія Київська"**.

Зараз же Кирилівська церква використовується як музей і відкрита для відвідувачів, в ній проводяться екскурсії. Але вона живе й іншим життям, по деяких днях тут правиться служба. Ввечері в суботу, або зранку в неділю сюди поспішають парафіяни з трепетом в душі, вони неначе повертають нас до справжнього єства цього храму, до його істинної душі та призначення. В ці миті відчувається подих історії. Літні жінки роздають милостині, діти поспішають до батюшки за благословенням і все це під дзвін дзвонів, які закликають на службу Богу. І ось заходячи в храм відчуваєш запах ладану, чуєш спів хору і твій погляд зупиняється на яскравому світлі панікадила, промені якого розкинулись на весь храм. Мимоволі підймаєш голову, щоб подивитися на стелю-небо з якої на

тебе дивляться ікони різних віків і починаєш вдвляєшся в них наче у вікна історії. Водночас це вікна в духовний нематеріальний світ, який не має ні часу, ні простору і в якому перебуває Божественна благодать та всі, хто її бачив за життя. Саме завдяки змалюванню образів із цього нематеріального світу кожен християнин здобував можливість спілкуватися з їхніми первообразами під час молитви. Ікона стає книгою для народу. Внутрішній стан передається через уста, очі, порухи рук. Людина споглядаючи ікону, відчуває духовне піднесення, переймає радість і скорботу, аскетизм.

Це не поодинокі випадки існування церкви та музею в Києві. Парафіяни не запалюють свічки, а працівники музею постійно дбають про стан пам'ятки. В цій справі дуже важливе взаєморозуміння один одного, вміння йти на компроміси та шанобливе ставлення до думки кожного задля збереження унікальної пам'ятки для наших нащадків. Щоб чудові бані, перлини українського зодчества, Кирилівської церкви, що височіють на пагорбах Києва, пестили око своєю непохитною красою ще не одне покоління.

Архітектура храму символізує образ чуттєвого світу, сотвореного Премудрістю Божою. Храм трактується як символ людини. Кирилівська церква була поштовхом до появи нового архітектурного типу в сакральному будівництві Київської Русі XII ст. Це свідчить про помітне послаблення візантійського впливу на архітектуру і розвиток національних рис старокиївського, і київського християнського мистецтва.

Від колишнього архітектурного ансамблю збереглися тільки влас-

не Кирилівська церква (XII–XVIII ст.), одна з наріжних башт з фрагментом фортечних мурів (1760) та споруда пральні з сушильною (1820-ті), яку збудували для богадільни, а в наш час помилково вважали трапезною.

Стародавня архітектура Кирилівської церкви і її чудові настінні розписи роблять цей пам'ятник одним з найцінніших і цікавих музеїв країни. Кирилівський храм запрошує кожного, задля молитви і задля пошуку відповідей на вже поставлені запитання та задля нових запитань, з якими звертається до нас це білокам'яне диво – безцінна пам'ятка, яка є надбанням усього людства. Він вартий уваги і поваги так само, як похилі люди та ще й тому, що він наймовірно цікавий і звично може кожному дати відповідь на його запитання. Хто шукає, той завжди знайде!

Ось така дивовижна історія цього храму. Але це лише краплина в морі, невелика частина тієї таємниці, яку я намагалася розкрити. Головне щоб ми не забували ті прості слова "Собори душ своїх бережіть, друзі... Собори душ...", а від себе я додам, щоб ми не забували ще й про душу **самого собору** і завжди залишалися Людьми.

Кожен з нас, повинен замислитися над такими запитаннями: Чи збагачується духовно сучасна людина? А якщо збагачується, то за рахунок чого? Що саме вона набуває? А що втрачає?

Ми повинні пам'ятати, що культура є основним елементом духовності і патріотизму сучасних українців. Що сучасний світ та життя людини в ньому повинен базуватися на загальнолюдських принципах. На прикладі Кирилівської церкви ми переконалися, що Україна – Русь в давньому мистецтві як живопису, так і монументальному, створила свій зримий духовний образ, свою ідентичність, чого не вдалося Візантії. У ньому відображено духовне багатство народного генія, його високі творчі можливості.

В умовах третього тисячоліття, свободи і незалежності пробуджується титанічна здатність українського народу до творення краси і добра, наділення їх високою духовністю.

В періоді Київської Русі Україна здійснила свій перший цивілізаційний вибір, сьогодні на часі – загальнолюдський, європейський, глобальний.

І в цьому глибоке значення має висока духовність наших джерел, вивчення матеріального і духовного здобутку творчого генія народу.

Ми стоїмо лише на початку цього шляху і пройти його маємо з гідністю!

P.S. Дорожть миттю, секундою! Живіть так, щоб встигли залишити слід після себе путячий.

Живе не той, хто чадить. Живе – хто іскрить.

Катерина КЛЮЗКО.

М. Врубель. Зішесття Святого духа. XIX ст.

СВІДЧЕННЯ ОЧЕВИДЦЯ

Т. Шевченко. Автопортрет.

Відвідання Національного музею Т.Г. Шевченка

Наша група давно збиралась відвідати музей видатного українського письменника Тараса Григоровича Шевченка. Оскільки кафедра української мови та літератури провела Шевченківські дні, то ми вирішили піти в музей саме в цей час. Гадаю, ідучи до музею, жоден з нас не знав, що Шевченко був не тільки талановитим письменником, а ще й художником, та взагалі, дуже відомою людиною і культурним діячем свого часу.

Коли ми завітали до музею, нас вразив незвичайних інтер'єр, від якого "віяло старовиною". Під час екскурсії нас супроводжувала екс-

Шевченківські дні у КНЕУ

Знайомство з мовою та культурою України іноземних студентів у КНЕУ не обмежується тільки вивченням мови та історії на лекціях та практичних заняттях. Вони беруть активну участь у заходах кафедри української мови та літератури, організованих спільно з деканатом по роботі з іноземними студентами. Так, святкування Дня рідної мови, що відбулося 21 лютого (за рішенням ЮНЕСКО – це День рідної мови, що святкується у всіх країнах світу) та Шевченківські дні (початок березня) у КНЕУ пройшли в групах близького зарубіжжя цікаво та змістовно. Було проведено конкурс читців поезії Т.Г. Шевченка, де студенти з Росії, Туркменістану, Білорусії, Азербайджану читали свої улюблені вірші українського поета. Особливо відзначили слухачі виступ студента 2 групи Оніщенка Ігоря, якому важко дається українська вимова, але він достойно прочитав вірш на конкурс. Студентки Голих Ольга та Верига Альона підготували оригінальну газету до Дня рідної мови, в якій у досить незвичній формі (у вигляді реплік про Україну й Київ, поєднаних із поезією) подали українською мовою враження студентів-іноземців про нашу країну. Та найбільше запам'яталося юнакам та дівчатам відвідання музею Т.Г. Шевченка. Студенти сфотографувалися біля пам'ятника Т.Г. Шевченку.

курсивод. Інформація, що вона розповідала, була дуже легкою, цікавою, гарно запам'ятовувалася. Було видно, що ця людина майже досконало знає творчість і життя письменника, особливо коли вона цитувала уривки з його творів... Нам дуже пощастило!

Експонатами музею були картини Тараса Григоровича, написані власноруч, твори різних років видання, багато меблів та особистих речей. Ми дізналися, що Шевченко із сорока восьми років свого життя лише тринадцять був вільною людиною, а інші – в неволі (у вигнанні і тюрмі). Можливо тому, його роботи були такі життєві, пронизані болем, навіть криком душі, бо були створені вдаліні від

Батьківщини. Особливо я була вражена одним предметом з особистих речей Шевченка. Це старовинна лампа, в яку ставили свічку. Її письменник придбав зі своїм другом на останні гроші. Вони дивилися на неї, і життя здавалось прекрасним.

Щодо картин, найбільше сподобалась "Катерина". На цій картині зображена героїня одноіменного твору Шевченка. В її очах такий сум, таке горе, що серце стискається, коли дивишся на неї. Вона нагадує святу. Поряд біля картини висів одяг, в котрий була вдягнена дівчина, з якої автор малював свій шедевр. Саме шедевр!

З переходом до кожної наступної кімнати музею ми наче ще раз про-

живали різні етапи життя Шевченка. Він був чудовою, дуже талановитою людиною, до якої справжня слава прийшла, на жаль, вже після смерті. Тарас Григорович зробив величезний вклад у розвиток української мови та літератури і був справжнім патріотом України. Пам'ять про нього ще довгі роки буде передаватися з покоління в покоління.

Після завершення екскурсії кожен з нас зробив для себе певні висновки стосовно життя Шевченка, дізнався цікаві факти про нього, але головне, що ніхто не залишився байдужим.

Катерина КВАША,
студентка 2 курсу
російськомовного потоку.

Дорогами до прекрасного

Газета культурологічного клубу КНЕУ

Прекрасне не потребує доказів. **ВОЛЬТЕР.**

Дружнє вітання

Чимало цікавих особистостей об'єднує клуб "Дорогами до прекрасного", до речі, не тільки з викладачів, аспірантів чи студентів КНЕУ імені Вадима Гетьмана. Яскравий приклад – Стадниченко Володимир Якович – людина знана й шанована в Україні. Заслужений журналіст України, лауреат Національної премії імені Тараса Шевченка, відзначений міжнародною премією "За дружбу і взаєморозуміння між народами", нагороджений орденом "За заслуги" III ступ., орденом "За заслуги" II ступеня.

Унікальність публіцистичного дару Володимира Яковича сформувалась з дитячих років на святій полтавській землі, в краю, звідки

з Національної премії України імені Тараса Шевченка. Для нас це ім'я особливо

верситетського збірника "Вітрила натхнення", надавши неоціненну допомогу своїм письменницьким досвідом.

Автор книг "Тайвань: крок у XXI вік", "Чиста земля", "Іду за Сковородою. Сповідь у Любові до Вчителя", "Лоно Дунаю", "Зелений дзвін".

У 2007 р. за книгу "Лоно Дунаю. Мовчання природи стає дедалі голоснішим" В.Я.Стадниченко здобув премію "Лицарське перо" від громадсько-політичної організації "Український форум". "Лицарське перо", певне, єдина журналістська премія, яка вручається не тільки за майстерність і професіоналізм, а й за порядність.

Як "художник слова" за цю ж книгу нещодавно отримав і чергову літературну премію – став Лауреатом конкурсу україністики фонду Воляників-Швабінських при фундації Українського вільного університету.

Вітаємо, бажаємо, Вам міцного здоров'я, наснаги, успіхів та нових творчих злетів. Щоб Ваші здобутки ще довго приносили задоволення Вам, Вашим близьким, друзям і безумовно численним читачам.

Клуб "Дорогами до прекрасного", СТК "Скіфи"

Бог — у часі

Хто хоче вірити в Бога, часом шукає його проявів в природі, в людині, в законах буття. А, можливо, він — у часі. Так, саме в цих секундах, хвилинах, годинах, днях і роках, які лічить людина по годиннику, по днях народженням, ювілеях, Днях Незалежності чи річницях перемоги у Великій Вітчизняній війні. Так, Бог — у часі.

Я вірю: час — це закон внутрішнього психічного життя людини. Цей закон, вроджений і особливий, робить кожного з нас сарієнс планети унікальним. Він визначає і ритм стукоту серця, і тривалість вдишу-видиху, і навіть темперамент. Так, саме внутрішнє сприйняття тривалості часу визначає темперамент. Для холерика час летить, проноситься неймовірно швидко, вічним дефіцитом. Час іде дуже швидко для сангвініка, він боїться не встигнути, запізнитись. Меланхоліки не відчувають цейтноту і не поспішають, їм не вистачає часу тільки тоді, коли заважають. А флегматики навіть, буває, потрапляють в ситуацію надлишку часу, вони не виносять поспіху, роблять все розмірено, багато встигають, бо час для них пливе повільно, рівномірно.

Бог — у часі, час — основа темпераменту, значить в кожній людині є частинка Бога, в кожному характері — Божественна сутність. Чи це не диво?

Плин часу... А що це? Хіба він існує? Спостерігаємо, як біжить стрілка годинника, але рухається не час, а ми. Так, це людина йде і змінюється відносно нього. Я знаю, що час не повернути, але незворотність ця — не в природі, а в нас. Мені 19 років, але хто мені відповість, чи скоро кінець? А може це вже середина? Можливо, це лише початок? Невідомо. Я вважаю, що вік визначається миттєвостя-

ми, які змінюють життя, про які не забуваєш, які зігрівають і надихають, навіть якщо вони часто проходять повз наш розум і здоровий глузд, та головне, що їх помічають очі серця.

Хто сьогодні не чув про тайм-менеджмент, супер-курси складання планів і впорядкування справ, тотального всюдистигання? Але це знання не істинне. Час не можна стиснути поспішанням, прискоренням і не можна розтягнути чеканням, бо його швидкість у кожній людині відносна, своя. Істинна здібність керувати часом відкривається людині тільки тоді, коли вона здобуває вміння пристосовувати свою діяльність так, щоб не опинитись в ситуації ані вимушеного поспіху, ані вимушеного чекання. В цьому й полягає дійсне мистецтво володіння часом, яке можна виховати і довести до абсолюту, ідеалу (сила Бога в людині — безмежна). На основі знання і почування особливостей ходу власного годинника. Задоволення від життя я отримую не тоді, коли ставлю чергову галочку в списку запланованих завдань на день чи місяць, нікуди не запізнююсь, прокидаюсь із будильником чи вчасно вмикаю канал на улюблений серіал. Ні. А лише тоді, коли **ВІДЧУВАЮ СЕБЕ** в навколишньому шурхоті соціуму, коли живу, дію за внутрішнім годинником, тоді я знаходжу гармонію, тоді я щасливий.

Прийнявши час як особливу реальність, що дана кожному в механізмі ходу власного, людина здатна зрозуміти його загадку природу. Буває, що важко словами пояснити його рух, але це й непотрібно. В ньому — втаємниченість; можливо, і надія, в ньому — особливість, наша унікальність, в ньому — святість, дар, в часі — Бог.

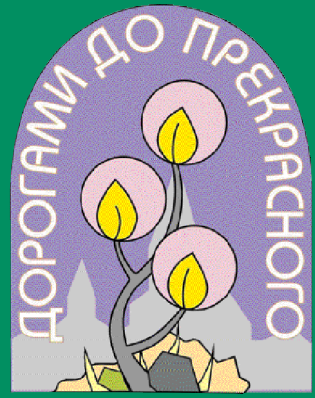
Олексій ХОХУН,
студент 3-го курсу ф-ту МЕІМ.

родом народний філософ Григорій Сковорода. Закінчив Чорнухинську середню школу імені Г. С. Сковороди. Журналістику студіював в Київському університеті імені Тараса Шевченка, його журналістська творчість яскраво проявилася в українській періодиці, зокрема, в "Робітничій газеті", в "Радянській Україні", нині "Демократичній Україні". В.Я. Стадниченко очолював Держкомітет України по кінематографії, працював заступником міністра у справах преси та інформації, заступником голови Комітету

близьке, оскільки вже сьомий рік поспіль Володимир Якович, найобізнаніший "сковородинознавець" сучасності, співпрацює з клубом "Дорогами до прекрасного", ставши натхненником і обізнаним поведирем творчого рейду "Шляхами Сковороди", що починаючи з 2003 року здійснюється спільно зі студентським клубом "Скіфи". Дякуючи йому клубівці мають інформацію з першоджерел і доступ до унікальних експонатів музеїв Кавраю, Чорнух, Лохвиці.

Крім того, він є науковим редактором ювілейного уні-

Дорогами до прекрасного

Газета культурологічного клубу КНЕУ

Прекрасне не потребує доказів.

ВОЛЬТЕР.

У цьому році минуло 50 років по закінченні Київського фінансово-економічного інституту – нині Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана. Збирались ми кожні п'ять років. Ось і цього разу прийшли 26 чоловік – головним чином з України, а також ближнього тепер зарубіжжя. За столом по черзі кожний розповідав коротку історію зі свого життя. Ваня Чуприн і Микола Хорунжий читали свої вірші, Алла Кислюк співає, а у мене вийшли дві історії.

ВІРШ

Після закінчення інституту працював головним економістом колгоспу в селі Сингурі на Житомирщині. Два святкові концерти (новорічний і до дня Радянської Армії) мені не сподобались. І коли пізно ввечері після роботи по дорозі заходив у клуб на репетицію концерту до 8-го Березня, то згадавши наші студентські вечори, "взяв на себе" сценарій, потім режисуру, а за тим – і концерт.

Відкривав концерт так: "У давній Греції замість конференсьє на арену цирку випускали слона з табличкою, де була назва номеру. У нас на фермі слонів нема, тому випустили мене". Потім, поздоровляючи жінок, прочитав вірш (дивно, але пам'ятається й досі):

*"Ведь прощє простого:
Капуста, морковь, томат, и буряк,
Но если в дело вмешалась любовь,
То смотришь на вещи не так.
Все полнится смысла
неповторимого,
Красу раскрывает и мощь,
И если варишь борщ для любимого,
Поэмой становится борщ".*

Один вірш і одна картина

Насамкінець був ще один вірш мого улюбленого угорського поета Шандора Петефі:

*"Мне для счастья немного нужно –
Это только хорошая дружба,
Это только глаза любимой
Чувства юности неповторимой..."*

І далі в тому ж дусі, а завершувався вірш словами: "...целый мир мне для счастья нужен!"

Прошло років двадцять і ... два молодих доценти їдуть влітку з перевіркою практики студентів до Каховки. Але обрали не літак чи поїзд, а старий пароплав "із лопастями". Пливли ми дві доби, пристаючи май-

же до кожного села і беручи десятки, а то й сотні корзин із вишнею, смородиною, малиною.

У сусідній каюті розмістилися двоє дівчат, одна із них чудово читала вірші і... прозу мого улюбленого Костянтина Паустовського. Аби "не упасть в грязь лицом", я теж прочитав декілька віршів, в тому числі і "Мне для счастья немного нужно..." І тут дівчина заявляє, що у Ш.Петефі такого вірша немає. Але ж у моїй пам'яті залишився чорний томик, який колись відшукав на полиці сільської бібліотеки... Побились об заклад на пляшку "Середнянської Леанки", обмінялись телефонами. З того часу в багатьох бібліотеках шукав цей

вірш і не можу його знайти. Може хтось із читачів нас розсудить.

А нещодавно ця історія знайшла продовження. Коли я традиційно звернувся до бібліотекаря у Форосі зі своїм питанням, вона, подавши мені томик Ш.Петефі (де знову я нічого не знайшов), розсміялась і розказала таке. Одного разу водій санаторію звернувся до неї із аналогічним проханням – не зміг знайти автора слів:

*"Раба – ты женщина,
когда ты любишь,
И королева, когда любима ты!"*

Завітавши до Інтернету, знайшла цей вірш – "В зимнюю ночь", який належить Євдокії Павлівні Распопчиній, сучасниці О.С.Пушкіна.

КАРТИНА

Хто буває в художніх музеях, стикається з дивним явищем: сотні, тисячі картин бачив, а у пам'яті залишається одна – дві.

Піврічну переддипломну практику я проходив в Житомирському Облплані. Наша, друга "гвардійська" група була дуже активна і за чотири роки навчання у Києві ми відвідали всі художні музеї і не по одному разу, бо ходили на ювілейні виставки Врубеля, Рєріха та інших. Тому й не дивно, що в Житомирі я теж навідався до картинної галереї.

Відтоді була Трет'яковка та Пушкінський музей в Москві, Ермітаж у Ленінграді, художні музеї і галереї

Львова і Яготина, Братислави і Праги, Хельсінкі, Лувр і багато інших. Просто було і є правило: куди б доля не закинула, обов'язково побачити музеї, театри і пам'ятники. Але всі ці 55 років я пам'ятав картину із Житомирської галереї.

І ось недавно після конгресу економістів-аграрників у Житомирському агроекологічному університеті була безсонна ніч у Анатолія Ясинського. Саме з ним ми колись здійснили мрію – на перші в житті відпускні поїхали і подивилися Трет'якову, Большой театр і Пушкінський музей. На другий день багато ходили по дорогому нашому серцю Житомиру і коли до автобуса залишалось дві години, я згадав про картину.

На моє запитання гід відповіла, що її передали до запасників. Але "не Ви один питали про неї", то її знову експонуємо. Привела нас до зали, де висіла картина "Біла колиска", автор Невідомий. Пригадуєте, були такі високі стоячі колиски, що розкачувалися. Колиска порожня, застелена білою тканиною, на якій, а також на підлозі – пелюстки квітів. А це означає – щойно поховали дитину. Але найвражаюче – це величезний чорний пес, що сидить схиливши з горя голову. І більше нікого.

Ось така одна картина з Житомирської картинної галереї, що зі мною, як і вірш Шандора Петефі, вже понад 50 років.

Віталій НЕЛЕП,
професор кафедри ЕАФФ.

Один день

Сон був на диво реальним: ранок у сільському будинку його дитинства, світла кімната, в яку вже заглядало раннє літнє сонце. Відчував це світло і тепло крізь стулені вікна. Легкість та спокій солодкого дитячого сну сповнювали життя і силами його сімдесятирічне тіло. Знав, що зараз у кімнату зайде мати, встане біля ліжка і не одразу наважиться торкнутися його волосся, щоб збудити.

А будити вже час, тому що сьогодні їхня черга пасти корів. Ось чує легкий дотик і тихий голос, що зве його. Зараз відкриє очі і побачить обличчя повне ніжності та жалю: їй так жаль його будити. Повільно повернувшись на спину і дійсно прокинувшись, побачив свій маленький кабінет, книги, комп'ютер, знайоме вікно і майже голі дерева за склом. Пізня осінь, день його народження. У душі ще виспівувала тиха радість із того

сну. І раптом зрозумів, що довгі роки шукав це відчуття і спитав себе чи було воно ще колись у його житті.

В дитинстві у школі мав прізвисько "професор". Мабуть тому, що із насолодою вчився. А виріс і дійсно став професором економічного університету. Звичка вставати рано і працювати залишилася з дитячих років. Ось і зараз сів за свій робочий стіл після зарядки та кави й почав переглядати папери. Професор робив зусилля, щоб зосередитись на роботі, бо через годину-дві, він це знав, почнуть дзвінки, поздоровлення й візити. Але той сон не давав йому спокою. І відкинувшись у кріслі, прикрив очі. Раптом увесь той день із його дитинства встав перед очима. Дивно, що всі ці подробиці зберігались десь у файлах його пам'яті стільки років...

Ось він жене стадо, відчуваючи босими ногами прохолоду вкритої рососою трави. У торбинці, яку тримає, – хліб, молоко та книга. Корови поважною ходою прямують через село та вигін. Сонце вже зовсім зішло і грає на деревах, зрошених трави та квітах.

За селом – скошене поле і треба

міцно стиснути і підігнути палець ніг, аби не колола гостра суха стерня. Ось і галявина, де багато соковитої трави для корів, а під деревом можна сховатися від сонця, лежати, дивлячись у небо, або читати. Одного разу він так захопився книгою Конан Дойля, що забув, де він. І побачивши у кущах страшні та дикі, як йому здалося, очі, кинувся тікати. І тільки потім збагнув: це ж корова, а не собака Баскервілів.

Професор засміявся вголос, пригадавши це, і довго не міг зупинитися, сміючись до сліз. А коли заспокоївся, витираючи очі, відчув, як легко і вільно дихається, наче легенькі наповнилися цілющим повітрям того далекого лісу...

Професор піднявся з крісла і з задоволенням пройшовся по кімнаті. Давно він так не сміявся. Згадуючи той день, наче підключився до джерела живлення, яке колись надавало йому силу, енергію, наснагу, гартувало волю.

Він народився за сталінізму, жив при соціалізмі під гаслом "Людина людині – друг, товариш і брат", що насправді не було так. Зараз на дворі

капіталізм, коли "Людина людині – вовк", що чесно кажучи, дуже часто схоже на правду. А людина повинна просто залишатися людиною – ось і все. За своє життя захистив дві дисертації, написав багато статей, книжок, отримував звання і нагороди, навчав величезну кількість студентів. І його зусилля досягали мети, тому що допомагали прості великі істини, що відкрилися ще у дитинстві. Завжди прокидався рано і з задоволенням працював, бо знав, що у кожному генії – 1% генія, а решта – труд. Він допомагав своїм землякам і, взагалі, селянам, бо поважав їх тяжку працю. Любив свій народ, а той, хто любить свій народ – не може ненавидіти інший. В нелегкі часи міг вагатися, відчувати біль, тривогу, обурення, але не ворожість до людей.

У його записнику була виписана цитата із І. Буніна:
"В сущности, все мы, известный срок живущие на земле вместе... И все поголовно обреченные одной и той же казни, одному и тому же ищезновению с лица земли, должны были бы питать друг к другу величайшую нежность".

...Ввечері того давнього дня, коли сонце вже зробило своє звичне коло над селом, і стомлене повільно сідало за лісом, хлопчик, пригнавши корів, поливав город. Він робив

це щодня, це було кінцеве завдання, а потім можна довго гуляти з товаришами, що вже, певно, чекали на вулиці. Ноги швидко бігли вниз до ставка, а потім із зусиллям, але пружною ходою, наверх до городу. У голові він рахував, скільки залишилось відер принести, а очі його бачили тільки одне – тоненький силует дівчинки у чомусь світлому на тому боці ставка. Він не знав, що відчуває. Будь яке слово було б занадто грубим. Це був "якийсь безсмертний дотик до душі", і від чого весь світ ставав прекрасним...

...Пролював перший телефонний дзвінок...

Інна СМІРНОВА,
старший викладач
кафедри іноземних мов.

СТОРІНКА ПАМ'ЯТІ

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ

На проводах в останню путь
Не зичать вже здоров'я, щастя,
Ні слова про якісь напасті,
Про славу, успіхи і гроші –
В ту путь такого не беруть...

Пригадують лише хороше.
Багаж досягнень нелегкий
Вже не оцінюють критично –

Все проходяще, пам'ять – вічна,
Як пам'ятають – то живий.

Оглянувши усе як є, –
Були і злети, і помилки,
Шлях звивистий впродовж життя,
А смерть – остання вже розвилка
Між вічністю і небуттям.

Земні стежки протупотіло
Це зношене і тлінне тіло...

Душа безсмертна відлетіла
В Небесне царстві своє.
Нема людини, що лишилось?

Добро, що із сердець не стерти,
Як з каменю граничні дати.
Невимірно сумний розклад –
Як в пам'яті людській відбилось
Лише тире поміж двох дат...

Людмила РІНГІС.

ПАСТУХОВ
Антон Федорович

(1.09.1923 – 13.01.2009) –
професор-консультант кафедри маркетингу,
кандидат економічних наук

Народився в с.Лопатин, Самгородокського (нині Козятинського) р-ну, Вінницької обл. у бідній родині. По закінченні в 1940 р. школи-десятирічки вступив до Серпуховської військової школи авіаеханіків, з початком війни був направлений на фронт. Через рік знов навчався вже на пілота, а потім продовжував оволодівати вміннями пілота-випробувача в училищі м. Руставі. Після звільнення в 1944 р. медичною комісією від льотної роботи працював пілотом-інструктором у авіашколі, потім служив метеорологом в Управлінні військово-повітряних сил Московського ВО. Після демобілізації закінчив інститут народного господарства ім. Плеханова (1952 р.) і аспірантуру цього ж інституту. Працював асистентом кафедри Організації та планування промислових підприємств. Після захисту кандидатської дисертації (1955 р.) працював у Московському державному економічному інституті.
З 1-го вересня 1956 р. був зарахований до Київ-

ського фінансово-економічного інституту на посаду доцента кафедри економіки промисловості. 1960-1962 р.р. перебував у службовому відраженні в Монгольській Народній Республіці. В зв'язку з організацією в КІНГУ кафедри Економіки праці та матеріально-технічного постачання був обраний по конкурсу на посаду завідувача. З цієї кафедри пов'язана подальша викладацька, організаційна й науково-дослідницька робота до квітня 2003 р., коли пішов на заслужений відпочинок.

А.Ф.Пастухов зробив значний особистий внесок у підготовку економістів-господарників, а також у виховання науково-педагогічних кадрів. Чимало тих, хто нині обіймає високі посади в нашому університеті були його студентами й аспірантами. За сумісництвом Антон Федорович працював у Київській філії всесоюзного інституту підвищення кваліфікації керівних працівників спеціалістів матеріально-технічного постачання, видав понад 50 наукових робіт, був автором численних методичних посібників і підручників. Багато років був активним лектором Республіканського дома економічної та науково-технічної пропаганди та Народного університету технічного прогресу.

Як учасник Великої Вітчизняної війни був нагороджений медалями: "За победу над Германией" (1945), "20 лет победы в Великой Отечественной войне" (1965), "30 лет победы в Великой Отечественной войне" (1975), "60 лет Советской армии и флота" (1979).

Заслуги професора А.Ф.Пастухова у навчально-методичній та науковій роботі неодноразово відзначались подяками й почесними грамотами, присвоєнням звання "Заслуженный работник Киевского национального экономического университета", медаллю "За доблестный труд".

Ті, кому пощастило спілкуватись з Антоном Федоровичем поза рамками професійних стосунків, відмічають широку світоглядність і високий культурний рівень: пристойне володіння двома іноземними мовами, обізнаність у багатьох напрямках науки, щире захоплення поезією (його вірші можна почитати в університетській колективній поетичній збірці "Багатобарвне Літо"), був чуйним вірним другом, турботливим чоловіком і батьком.

Світла пам'ять збережеться в серцях рідних, друзів, вихованців і колег..

14 жовтня, у велике осіннє свято Покрови, на 84 році пішла з життя мудра і талановита людина, кандидат економічних наук, доцент кафедри статистики

ТКАЧЕНКО
Григорій Григорович

Народився Григорій Григорович 12 серпня 1929 р., і виріс в Шевченківському краї в с. Кирилівка (нині Шевченкове). Він провів напівголодні дитячі роки без материнської любові, пізнав жакливі поне-

віряння у воєнні роки як малолітній в'язень концтабору та тяжкі післявоєнні роки. Але прагнення до навчання подолали всі труднощі і в 1954 р., Григорій Григорович закінчив інженерно-економічний факультет Київського технологічного інституту харчової промисловості. В 1958 р., з посади начальника цеху Ізмайльського консервного заводу вступає до аспірантури Київського фінансово-економічного інституту (пізніше КІНГ). З 1962 р., він викладач кафедри статистики цього вузу.

Григорій Григорович – це висококваліфікований педагог з великої літери. Щиро любив статистичну науку, майстерно читав лекції, навчав студентів любити і поважати науку. Це був педагог справедливий і вимогливий з щирим і добрим серцем, з великим почуттям відповідальності за доручену справу. Він був чуйним, чесним, правдивим, надійним, відвертим доброзичливим. За це його любили і поважали студенти, колеги, друзі.

Григорій Григорович був люблячим і турботливим батьком для своїх синів та ласкавим дідусем онукам.

В серцях тих, кому пощастило знати Григорія Григоровича, він залишив незабутній слід і у вдячній пам'яті ім'я його буд завжди.

Колектив кафедри статистики.

Ректорат, профком університету, колектив кафедри української мови та літератури з глибоким сумом сповідають, що на 58-у році пішла з життя старший викладач кафедри української мови та літератури

ПАСТЕРНАК
Галина Юрївна

Талановитий викладач, щира, чуйна, життєрадісна, віддана справі людина,

СПРАВЖНЯ УКРАЇНКА

Світла їй пам'ять.

КОЗИРЄВ
Олександр Васильович

кандидат економічних наук,
доцент кафедри статистики Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана

Народився в серпні 1947 року в місті Одесі в сім'ї військовослужбовця Радянської Армії. З 1954 року навчався в середній школі м. Загорська Московської області, потім м. Ленінграда, м. Києва, яку закінчив у 1965 році. Тоді ж вступив до Київського інституту народного господарства, який закінчив з відзнакою у 1969 році за фахом "статистика".

Усе життя Олександра Васильовича пов'язане з нашим університетом. Трудову діяльність розпочав інженером науково-методичного центру КІНГУ, а з 1970 року був допу-

щений до ведення занять з дисципліни "Економічна статистика" кафедри економічної статистики на умовах погодинної оплати. Працював старшим інженером, молодшим і старшим співробітником Науково-дослідного сектора.

Бажання працювати зі студентською молоддю привело Олександра Васильовича у 1978 році на стежину педагогічної діяльності на кафедрі економічної статистики, де він захистив кандидатську дисертацію та пройшов шлях від асистента до доцента. Дисципліна "Економічна статистика" стала для Олександра Васильовича головною любов'ю та справою його життя. Він постійно поєднував педагогічну роботу з науково-дослідною діяльністю, брав участь у розробці наукової та господарської тематики, готував до друку наукові статті, розділи підручників, навчально-методичні посібники, вів активну ідейно-виховну та громадську роботу.

З 1983 року Козирев О.В. був призначений заступником декана, а з 1987 року – деканом обліково-економічного факультету, був членом Вченої Ради інституту, входив до складу профспілкового та партійного бюро факультету. У 2000-2001 навчальному році Олександр Васильович працював заступником завідувача кафедри статистики з навчально-методичної роботи.

Невтомний трудівник, кваліфікований, досвідчений, ініціативний працівник, здібний організатор і просто добра, чуйна, хороша людина – далеко не повний перелік якостей Олександра Васильовича.

13 вересня 2008 року, на 62 році, після тяжкої тривалої хвороби обірвалось його життя. Ми, його колеги, висловлюємо щире співчуття рідним, близьким, друзям, пам'ятаємо та шануємо його.

Колектив кафедри статистики.

НАОДИНЦІ З УСІМА

Крик душі...

Привіт мій любий читач, не знаю чому ти все ж таки вирішив прочитати цю статтю, але це не має для мене ніякого значення і те, що ти подумаєш про написане також. Можливо, я здамся тобі самозакоханю егоїсткою, або песимістично налаштованим циніком, але як я вже сказала мені по барабану, тому в цій статті я буду з тобою максимально відверта,

бо в наш час так мало людей говорить правду особливо у вічі, а іноді її дуже корисно почути. Це як відро холодної води, яке необхідно щоб повернутися в реальний світ. Не знаю як тобі, але мені брехня, фальш, якісь нікому непотрібні соціально-рольові ігри набридли на стільки, що хочеться кричати, тупати ногами, бити кулаком об стіну, щоб хоч на хвилину

змусити людей стати тим ким вони є насправді. Бо деякі люди так довго грають якісь роль, що просто забувають про те, ким вони є насправді.

Подумай, наскільки мало щирості залишилось у нашому світі, як багато нам обіцяють і як багато обіцяємо ми, і що отримуємо в результаті. А нічого... в результаті розчарування, розбиті серця, мрії, зруйновані плани, а ми... а що ми... продовжуємо жити так само: не приходимо, не дзвонимо... не...

Ми живемо у світі суцільної брехні, яка скоро зруйнує все, бо ми почали сприймати її як належне. Ти по-

стійно відповідаєш на банальні питання "Як життя?", "Як я виглядаю?", "Де ти був?", "Чому ти не подзвонив?", і найтяжче – "А ти мене кохаєш?" Правда?, а "Завжди"?

Я не хочу сказати, що всі люди такі, навпаки я вірю в протилежне і кожний день намагаюсь знайти цьому докази. Але за весь час я зрозуміла лише одне: щоб бути чесним зі світом – треба бути в першу чергу чесним із самим собою. Ти маєш зрозуміти себе, свої почуття, бажання, оцінити реально ситуацію і почати діяти. Такі само обмани: "Він все одно мене кохає", "Ще один шматочок

тортика мені не завадить" або "Я її більше не кохаю", коли серце калає тільки при думці про неї, а пульс зашкалює за 140 є яскравим прикладом як втратити зв'язок з реальністю і стати нещасним.

Поглянь на себе: чим ти займаєшся, с ким, де і як проводиш свій час, що робиш, до чого дійсно прагнеш, може ти просто плывеш по течії, яка з кожним днем все далі відносить тебе від твоїх цілей, мрій, бажань і роби висновки поки не пізно!!!

Ольга КУЛІЦЬКА, КЕФ.